حمید یاری:

منعی برای حضور ملی‌پوشان کشتی در لیگ برتر وجود ندارد

رئیس سازمان لیگ کشتی گفت: «هیچ لیستی از سوی درستکار و رنگرز برای عدم ثبت قرارداد با ملی‌پوشان ارائه نشده و این دو نفر هیچ دخالتی در لیگ آزاد و فرنگی نداشتند. ما فقط جلسه‌ای درخصوص زمان‌بندی مسابقات با توجه به برنامه‌های پیش روی تیم‌های ملی داشتیم و صحبت از این شد که لیگ باید چه زمانی تمام شود که تداخلی با اردوها و مسابقات تیم ملی نداشته باشد.»

مهدی بی‌باک:

همیشه مسابقات را آنلاین نگاه می‌کنم

سرمربی پیشین تیم ملی در خصوص اینکه همچنان تکواندوی روز دنیا را پیگیری می‌کند، گفت: «همیشه و هر روز در حال پیگیری تکواندو هستم. تیم ملی ایران و تمام مسابقاتی که برگزار می‌شود را پیگیری می‌کنم تا با تکواندوی روز دنیا آشنا باشم. همیشه مسابقات را به صورت آنلاین و ضبط شده نگاه می‌کنم. به خصوص پیگیر مسابقات تیم ملی هستم و تمام بچه‌ها را رصد می‌کنم و اگر خودم هم بخواهم امکان جدایی از آن را ندارم.»

هادی چوپان:

فیل‌ها بزرگ هستند ولی شکارچی نیستند!

قهرمان پرورش اندام دنیا خطاب به دو رقیب اصلی‌اش که شیر نیجریه لقب سامسون داودا است و فیل هم به نوعی کنایه به فیل هیث قهرمان ۷ دوره مسترالمپیا است گفت: «همان‌طور که می‌دانید در جنگل فیل‌ها بزرگ هستند، ولی شکارچی نیستند. شیرها ابهت دارند، اما همسران‌شان شکار می‌کنند. اما یک گرگ همیشه درنده و شکارچی است و شما فردا و پس‌فردا با یک شکارچی روبه‌رو خواهید شد.»

ماجرای عجیب وزنه زدن کیانوش در لیگ

رستمی: دست‌های بیرالوند را دیدم، ترسیدم

گزارش

رضا عباسپور
روزنامه نگار

هفته نخست لیگ برتر وزنه‌برداری باشگاه‌های کشور روز گذشته به میزبانی شهر رشت و استان گیلان برگزار شد. رقابتی که بازهم مثل ادوار گذشته به خاطر زمانبندی و برنامه‌ریزی نامطلوبی که برای برگزاری این رقابت‌ها تدارک دیده شده است، برای تیم ملی وزنه‌برداری ایران به واسطه آسیب دیدگی جدی رضا بیرالوند ملی‌پوش کشورمان و نایب قهرمان سال ۲۰۱۸ وزنه‌برداری جهان به هیچ وجه خوش یمن نبود. رضا بیرالوند چندمین وزنه‌بردار ملی‌پوشی است که در طول این سال‌ها به خاطر بی‌تدبیری و نداشتن برنامه برای مراقبت و محافظت از ستاره‌های ملی‌پوش تیم ملی وزنه‌برداری درگیر آسیب‌دیدگی جدی شده و حالا باید او را نیز مثل سعید محمدپور، رسول معتمدی، سهراب مرادی و برخی دیگر از چهره‌های شناخته شده وزنه‌برداری ایران به خاطر آسیب‌دیدگی که در لیگ بر او تحمیل شد، در شرف خداحافظی اجباری با دنیای قهرمانی پیش بینی کنیم. این اتفاق در شرایطی رخ داد که رئیس و نایب رئیس فدراسیون وزنه‌برداری برای مدیریت انتخابات استان خراسان رضوی به مشهد رفته بودند و مدیریت کیفی و کمی لیگ را به دست خود میزبان یعنی مسئولان هیأت وزنه‌برداری استان گیلان سپرده بودند! اتفاقی که به خاطر نظارت ضعیفی که وجود داشت، نهایتاً منجر به از دست رفتن یک سرمایه ملی دیگر با آسیب‌دیدگی از ناحیه آرنج شد.

رشت برای بیرالوند خوش‌یمن نبود

رقابت‌های لیگ وزنه‌برداری، خصوصاً در چند سال اخیر به خاطر زمانبندی نامناسب(برگزاری مسابقات در فصل پاییز و زمستان)، همچنین برنامه‌ریزی و سازماندهی نه‌چندان مطلوبی که داشته است، همواره با حوادث و آسیب‌دیدگی‌های تلخ برای برخی ستاره‌های نامدار وزنه‌برداری ایران همراه بوده است. آسیب‌دیدگی‌های جبران‌ناپذیری که موجب شده تا دست وزنه‌برداران ملی‌پوش ایران از مدال‌های خوشرنگ جهانی و المپیکی دور بماند. نمونه‌های بارز و نام‌آشنایی که در چند سال اخیر در همین رقابت‌های لیگ برتر وزنه‌برداری آسیب جدی دیدند و به همین خاطر یا از چرخه قهرمانی کنار رفتند و یا همچنان درگیر مداوای آسیب دیدگی خود برای بازگشت به شرایط ایده‌آل هستند، وزنه بردارانی همچون سعید محمدپور، رسول معتمدی و... بودند که همین شرایط نامطلوب حاکم بر لیگ وزنه‌برداری آنها را از دنیای قهرمانی دور کرده است. این اتفاق تلخ امسال در همین ابتدای کار و هفته نخست لیگ وزنه‌برداری در رشت بار دیگر با آسیب‌دیدگی (رضا بیرالوند) نایب قهرمان وزنه‌برداری جهان تکرار شد تا ثابت شود که مسئولان برگزاری این رویداد به واقع با تکرار صدمات جبران‌ناپذیری که وزنه‌برداری ایران از این حوادث تلخ متحمل می‌شود، همچنان هیچ راهکاری برای برون‌رفت و عدم تکرار این شرایط تدبیر و پیش‌بینی نکردند! اگرچه امیدواریم وخامت شرایط آرنج رضا بیرالوند مثل وضعیت سعید محمدپور و رسول معتمدی یا سهراب مرادی نباشد، اما چون دست بیرالوند قبلاً هم آسیب دیده بود، این احتمال می‌رود که او هم مثل همتایان آسیب‌دیده‌اش که به همین سبک در لیگ صدمه دیدند، شاید مجبور شود برای همیشه با دنیای قهرمانی خدا حافظی کند.

کیانوش رستمی: احتیاط کردم مثل رضا آسیب نبینم

هفته اول لیگ وزنه‌برداری باشگاه‌های کشور، سوای اینکه با حضور تیم‌های مدعی قهرمانی این دوره از رقابت‌ها مثل ذوب‌آهن، ملی حفاری و نفت اهواز در رشت استارت خورد، حواشی متعددی نیز به‌دنبال داشت. هرچند وزنه‌برداری گیلان و شهر رشت ثابت کرده است که همواره میزبانی شایسته برای رقابت‌های مختلف خصوصاً در رشته وزنه‌برداری بوده است. کما اینکه آنها در دوره مدیریت علی مرادی در فدراسیون وزنه‌برداری هم یک دوره میزبان تورنمنت بین‌المللی فجرکاپ بودند و انصافاً میزبانی خوبی از این رقابت داشتند. اما حضور تعداد زیادی از ستاره‌های نامدار تیم ملی به خاطر اینکه کادرفنی این مسابقه را به‌عنوان انتخابی ورودی به تیم ملی اعلام کرده بود، موجب شد تا حواشی ریز و درشت هفته نخست لیگ وزنه‌برداری را اندکی با رقابت‌های برگزار شده مشابه متفاوت کند. یکی از این حوادث و حواشی که روی رقابت این هفته از لیگ تأثیر منفی داشت، آسیب‌دیدگی آرنج دست رضا بیرالوند نایب قهرمان وزنه‌برداری جهان در سال ۲۰۱۸ بود که روی عملکرد سایر وزنه‌برداران مدعی حاضر در رشت نیز تأثیرگذار بود. یکی از این مدعیان نامدار که به خاطر تأکید کادرفنی روی این مسابقات در رشت حضور داشت برای اینکه به‌صورت آزاد(چون در لیگ با هیچ تیمی قرارداد نداشت) دست به وزنه شود، کیانوش رستمی ستاره عنواندار وزنه‌برداری ایران بود. کیانوش برای حضور در اردوی تیم ملی به‌صورت آزاد در دسته ۱۰۲ کیلوگرم وزنه زد. او اگرچه به‌دنبال ثبت و مهار وزنه‌هایی درخور شأن و نام خود بود، اما بعد از آسیب‌دیدگی جدی رضا بیرالوند از ناحیه آرنج، موضع و نظرش را تغییر داد و نهایتاً از شش حرکت، تنها دو حرکت صحیح داشت و از انجام چهار حرکت دیگر خود انصراف داد. او رکورد ۱۰۰ کیلوگرم را در یکضرب، ۱۲۰ کیلوگرم در دوضرب و مجموع ۲۲۰ کیلوگرم را ثبت کرد. رستمی در حرکت یکضرب، تنها وزنه ۱۰۰ کیلوگرم را مهار کرد و از انجام حرکت دوم و سوم انصراف داد. او در حرکت دوضرب هم ابتدا وزنه ۱۲۰ کیلوگرم را مهار کرد. اما از انجام حرکت دوم و سوم انصراف داد. کیانوش رستمی درخصوص اینکه دلیل پایین انتخاب کردن وزنه‌هایی که در رشت ثبت کرد چه بوده است می‌گوید: «من با آمادگی حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد به رشت آمده بودم. در همین حد هم می‌خواستم وزنه‌هایی را در یکضرب و دوضرب مهار کنم. اما وقتی آرنج و دست رضا زیر وزنه بیرون زد، خیلی چشمم ترسید. به خودم گفتم من اینجا نه تیمی دارم که اگر آسیب دیدم از من حمایت کند و نه اینکه فعلاً در تیم ملی هستم که آنجا کارهایم را دنبال کنند. بنابراین نگران بودم درمسیر باقیمانده برای کسب سهمیه ورودی المپیک ۲۰۲۴، اگر مشابه بیرالوند بلایی سرم بیاید چه سرنوشتی خواهم داشت. به همین دلیل فقط به احترام کادرفنی و فدراسیون چون قول داده بودم وزن‌کشی کردم و چند وزنه برای دست‌گرمی ثبت کردم تا روی قولم باشم و حرف کادرفنی را زمین نگذارم. حالا هم در خدمت کادرفنی و فدراسیون هستم تا ببینیم برای مسیر پیش رو با همراهی هم چه باید کنیم.»

نگاه

دومی کاروان «فرزندان ایران» در پاراآسیایی هانگژو

مسیری که روشن است

سیدمهدی خادم‌نبی
روزنامه نگار

بدون شک دومی ایران در هانگژو اتفاق بزرگی است و تمام ورزش ایران باید از این افتخارآفرینی به بچه‌های کاروان فرزندان ایران ببالند اما نباید برخی از دلایل خارجی و غیرمستقیم دوم شدن ایران را نادیده بگیریم. برای مثال حضور چین به عنوان میزبان در این بازی‌ها باعث شد تا برخی از مدال‌های قطعی طلا به ژاپن و کره جنوبی نرسد و چین همه این مدال‌ها را درو کند. البته در سوی دیگر، در این تاریخ‌سازی نکته بسیار مثبتی نیز وجود داشت که ما را به آینده امیدوار کرد. برای مثال خیلی از مدال‌آوران طلایی هانگژو، ورزشکاران ناشناخته و جوانی بودند که توانستند با کسب طلا، خیال همه را از آینده راحت کنند. طلاهای ارزشمند افرادی چون علیرضا زارع، سینا ضیغمی‌نژاد، فاطمه امیرزادگانی، هاجر صفرزاده، یاسین خسروی، سعید حسین‌پور و... نشان از این دارد که چشمه جوشان ورزش ایران همچنان در حال جوشیدن است وتنها نیاز به استعدادیابی‌های گسترده و اصولی دارد.

در طرف دیگر هم به اصطلاح خوابیدن در باد دوم شدن، تهدید بزرگی برای ورزش کشورمان است. البته غفور کارگری رئیس کمیته ملی پارالمپیک پیش از بازی‌های پاراآسیایی هانگژو اعلام کرده بود که بعد از هر فعالیت مهم باید نقاط قوت را نوشت و آن را تقویت کرد. کارگری بارها در گفت‌وگوهای خود از آسیب‌شناسی آینده‌نگرانه صحبت کرده و حالا این موضوع به صورت جدی باید پیگیری شود. بدون شک مسئولان کمیته ملی پارالمپیک به‌خوبی می‌دانند که برای بازی‌های پاراآسیایی بعدی کار دشواری دارند و باید بیش از بازی‌های هانگژو تلاش کنند تا جایگاه فعلی ایران از دست نرود.

یکی از برنامه‌های راهبردی می‌تواند اضافه کردن ورزشکاران جوان به لیست‌های اعزامی باشد. در بازی‌های پاراآسیایی هانگژو برخی از نفرات جوان توانستند نشان دهند که می‌توانند مدال‌آوران طلایی ایران در دوره‌های آینده باشند. برای مثال ابوالفضل ظریف‌پور با ۱۶ سال سن در شنا توانست مدال نقره بگیرد تا خودش را به عنوان ستاره جدید پاراشنای ایران معرفی کند. جوانگرایی همیشه هزینه زیادی دارد اما اگر نباشد، می‌تواند ضررهایی به مراتب بدتری برای ورزش کشورمان داشته باشد.

کاروان فرزندان ایران این شایستگی را دارد که با توجه به افتخارآفرینی و تاریخ‌سازی در هانگژو، با امکانات به مراتب بهتری خود را برای مسابقات آینده آماده کند. بدون شک با اضافه کردن امکانات به‌روز و تهیه دستگاه‌های جدید تمرینی، پیشرفت بسیار قابل توجهی در ورزشکاران به وجود می‌آید و زیرساخت‌های موجود نیز از کیفیت بیشتری برخوردار خواهد شد. کمیته ملی پارالمپیک، فدراسیون جانبازان و توان‌یابان و فدراسیون‌هایی که ورزشکار پارالمپین دارند، در مجموع نمره قابل قبولی گرفته‌اند و این نمره شایسته تقدیر است. تاریخ‌سازی در هانگژو و توجه به این ورزشکاران در سطح کلان و خرد، باعث شده تا بذر امید در دل جانبازان، توان‌یابان، نابینایان و کم‌بینایان کاشته شود و چه چیزی شیرین‌تر از این اتفاق.

سوژه

هفته سوم لیگ برتر کشتی و مسابقاتی که جذابیتی ندارد

ستاره‌های کم‌سو

هفته سوم از دور رفت لیگ برتر کشتی آزاد در حالی به میزبانی دو استان البرز و مازندران برگزار شد که هنوز این مسابقات جان نگرفته است. سه هفته گذشته و هنوز مسابقه‌ای که بخواهد برای علاقه‌مندان به کشتی جذابیت به وجود بیاورد را کسی به چشم ندیده است. لیگ برتر کشتی آزاد سال‌ها با یک مشکل بزرگ در زمان برگزاری روبه‌رو بوده؛ برگزاری سریع بعد از مسابقات قهرمانی جهان که امسال هم بازی‌های آسیایی به آن اضافه شد. به همین دلیل هم آن کیفیت و جذابیت را ندارد. بیشتر نگاه به برگزاری لیگ برتر فقط برای کسب درآمد است؛ اینکه مسابقاتی برگزار شود و کشتی‌گیران ملی‌پوش به پولی برسند اما اینکه حالا چه عملکردی داشته باشند و یا چند مسابقه بگیرند یا افرادی که به عنوان اسپانسر سرمایه‌گذاری می‌کنند، از این سرمایه‌گذاری چه سودی ببرند اصلاً مورد اهمیت نیست. در حالی که از چرخه لیگ برتر کشتی هم کشتی‌گیران باید سود ببرند، هم مربیان سازنده، هم استان‌های کشتی‌ساز و هم سرمایه‌گذاران و در نهایت هم تیم ملی باید سود ببرد که کادرفنی با دیدن مسابقات بتواند چهره جدیدی را به تیم ملی دعوت کند. در حالی که هنوز در سه هفته‌ای که از مسابقات گذشته سرمربی تیم ملی مسابقه‌ای را در لیگ برتر ندیده و علاوه بر آن هم چرخه تیم ملی به نحوی نوشته می‌شود که اصلاً حضور در لیگ برتر شانسی برای رسیدن به تیم ملی را به کسی نمی‌دهد.

با وجود این همچنان لیگ برتر کشتی آزاد برای عده‌ای محدود توانسته جذابیت ایجاد کند و مسابقاتش هم با کیفیت نه چندان بالا برگزار می‌شود. در هفته سوم لیگ برتر کشتی شاگردان رضا یزدانی در بانک شهر با کشتی‌گیران مدعی چون احمدجوان، مرتضی قیاسی، علی سوادکوهی و احمد بذری، مقابل ستارگان ساری سومین برد لیگ امسال‌شان را تجربه کردند.

شاگردان رضا یزدانی در گروه A و در سالن سیدرسول حسینی ۸ بر ۲ از سد ستارگان ساری گذشتند. در این مسابقه محمد رمضان‌پور و عباس فروتن تنها کشتی‌گیران بانک شهر بودند که به ترتیب مقابل شهداد خسروی و سیدرضا چراغی از ستارگان مغلوب شدند. حضور احمد جوان در وزن ۵۷ کیلوگرم یکی از نکات منفی لیگ برتر کشتی آزاد است. این مسابقات با ۲ کیلوگرم ارفاق برگزار می‌شود با این حال جوان حداقل ۶ الی ۸ کیلوگرم وزن کم کرده است. وزن کم کردن‌های زیاد این کشتی‌گیر را در اوج دوران جوانی فرسوده کرد. این هفته هم از علی سوادکوهی در ۸۶ کیلوگرم استفاده کرد که نشان از ورود او به این وزن دارد و شاید رقیب حسن یزدانی برای رسیدن به المپیک باشد. برعکس جوان او تصمیم خوبی گرفته و شاید با توجه به مصدومیت یزدانی فرصت رسیدن به تیم ملی را هم پیدا کند. عباس فروتن هم که روزگاری از او به عنوان بهترین ۹۷ کیلوگرم ایران نام برده می‌شد حالا در ۱۲۵ کیلوگرم یک کشتی‌گیر معمولی هم نیست. درست مثل امین طاهری که در ترکیب دانشگاه آزاد به زحمت عرفان جعفری را شکست داد. دانشگاه آزاد اسلامی مازندران ۶ بر ۴ آلفای مرزن‌آباد را شکست داد. در آخرین مسابقه هم مقاومت البرز ۶ بر ۴ پاس تهران را شکست داد.